

[Finansministeren.]

ærede medlem hr. Tholstrup var inde på afgiften for radioapparater, at af de 8 mill. kr., som vi får ind om året, er kun de 2 mill. kr. af radioapparater; langt den største del af beløbet falder på grammofooner og grammofoonplader og den slags. Selvom det er meget fornøjeligt at høre, kan vi altid på et andet tidspunkt diskutere, hvor meget det har med kultur at gøre. Jeg synes ikke, det er urimeligt at have en vis afgift på dette. Radioapparater på indtil 400 kr. er afgiftsfrie, så når folk får apparater, der ikke er så meget dyrere end dette, betaler de jo næsten ingen afgift, og der er ingen grund til at trække kulturen frem i denne forbindelse.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte mig, men mente ikke at kunne få svar, hvorfor en lillebil koster 30 210 kr., medens en taxavogn koster 27 325 kr., og spurgte, om dette kunne være rimeligt. Ja, det synes jeg, og jeg kan godt oplyse grunden til denne forskel. Grunden er den, at når det drejer sig om Taxa, er der så nogenlunde 100 pct.s sikkerhed for, at bilerne anvendes til taxakørsel, medens der for lillebilernes vedkommende ikke er helt den samme sikkerhed; men jeg kan glæde det ærede medlem med, at man i motorkommissionen vil ophæve denne forskel — og det har min fulde velsignelse.

Det glædede mig at høre, at flere ordførere så med stor sympati på, at vi skulle fortsætte arbejdet med den tekniske revision. Jeg forstod, at de var klar over, at skulle vi ikke alene fortsætte arbejdet, men også efterhånden nå til resultater, måtte vi benytte den fremgangsmåde at tage eet område op ad gangen og derefter stille forslag for dette områdes vedkommende, når vi var kommet igennem med det. Jeg vil gerne tilsige min støtte hertil, og jeg håber, at man vil kunne finde en form, hvorunder arbejdet kan foregå, således at den tekniske revision — i ønsket herom er jeg enig med det ærede medlem hr. Støhr Johansen — vil kunne ske i stor fordragelighed og enighed.

Det ærede medlem hr. Himmelstrup nævnte, at hvis vi ikke kunne blive færdige til 1. april, måtte vi forlænge gyldighedstiden en måned. Jeg skrev på mit papir, da jeg hørte dette: uha. Det er rent ud

sagt en frygtelig tanke, ærede medlemmer, også for erhvervslivet, synes jeg, at skulle have de indirekte skatter hængende i luften en måned til med al den usikkerhed, som dermed følger. Skulle dette så også gælde de direkte skatter, eller er det den ærede ordførers mening, at vi skulle kunne blive enige om de direkte skatter, men ikke om de indirekte? Det vil jeg meget fraråde. Jeg vil indtrængende bede om, at man tager fat på arbejdet i udvalget og når frem til de ændringsforslag, jeg håber vi kan blive enige om, uden at forringe det samlede beløb, jeg skal have i kassen, så at vi kan få forslagene gennemført inden 1. april.

Aksel Møller: Jeg må ærlig talt sige, at jeg blev ikke lidt overrasket ved at høre den højtærede finansminister ligefrem eksplodere ved tanken om det forslag, jeg fremsatte tidligere på dagen under debatten om den økonomiske redegørelse. Jeg fik at vide, at det var et forslag, der var udtryk for ansvarsløshed. Jeg fik at vide, at der ikke fandtes midler til at kunne klare dette forslag. Jeg begriber ikke, at den højtærede finansminister virkelig vil mene, at der ikke med en indkomst på 4 130 mill. kr. — som han selv skønner indkomsterne vil beløbe sig til for året 1954—55 — skulle kunne blive tale om en skattenedsættelse, når vi ved, at alene de direkte skatter menes at stige fra 1 440 mill. kr. til 1 550 mill. kr., og at told og forbrugsafgifterne vil stige fra 2 milliarder til 2 milliarder 75 mill. kr.

Jeg må måske i denne forbindelse gøre opmærksom på, at vi har en meget solid erfaring for, at forbrugsafgifterne altid er budgetteret i underkanten. Jeg har ved behandlingen af finanslovsforslaget i november måned redegjort for dette synspunkt. Jeg mener bestemt, der er mere end 80 mill. kr. i overskud på denne finansplan, og jeg peger på, at der ikke ved et forslag om ca. 100 mill. kr.s anvendelse til skattelettelse kan være tale om nogen form for pengeudpumpning, når man tager i betragtning, at der i 1953—54 indgik 3 440 mill. kr. i indkomst- og formueskat af personer og i told og forbrugsafgifter, og at dette beløb nu efter finansministerens vurdering ventes at stige til 3 625 mill. kr. Det er en stigning på 185 mill. kr. Vil finansministeren virkelig for alvor påstå, at det er ansvarsløst, om